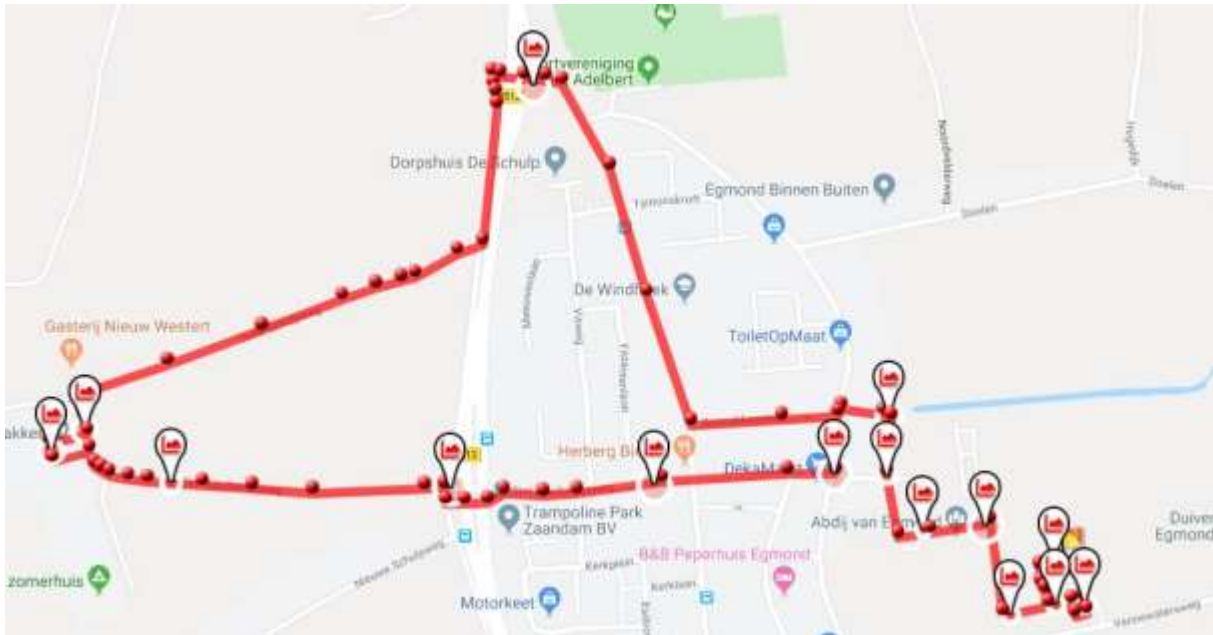

Rondje Abdijs-Adelbertusakker (ong. 3,6 km)

Startpunt en eindpunt:

Parkeerplaats bij de Abdijs, LET OP: adres Vennewatersweg 27A Egmond Binnen. De wandeling voert u van de Abdijs van Egmond naar de heilige grond van de Adelbertusakker en terug, dwars door Egmond-Binnen en aldoor met de duinen op de achtergrond. Het terrein van de Abdijs is geopend van 07.30 tot 18.30 uur. Het is een stiltegebied in verband met kerkbezoek.

Indien u fouten ontdekt in de wandeling, meldt dit dan per e-mail routeapp@ivnnkl.nl

Deze wandeling is mede mogelijk gemaakt door:

[Audicien Kees Horen \(www.keeshoren.nl\)](http://www.keeshoren.nl)

[Ijsmakerij ci Vediamo \(www.ijsmakerij.nl\)](http://www.ijsmakerij.nl)

[Herberg Binnen \(www.herbergbinnen.nl\)](http://www.herbergbinnen.nl)

De IVN Noord-Kennemerland wenst u een prettige wandeling. Deze wandeling is rolstoelvriendelijk. Deze wandeling kan jaarrond worden gelopen, maar u zult merken, dat sommige items seizoensgebonden zijn.

1. Start wandeling

Begin de wandeling bij de informatieborden aan weerskanten van het parkeerterrein.

Achter een van de informatieborden staan fruitbomen van de stichting Pommes. Het zijn oude fruitrassen, appels peren etc. etc. Bij alle bomen staan bordjes om welke soort fruitboom het gaat.

Bij de bloesem hangen aardewerken potjes met stro. Waarom zijn die er??

Lieveheersbeestjes en oorwormen vinden deze potjes fijn om in te schuilen en ze eten als huisvestingskosten de luizen op die op de bomen zitten (in de lente- en zomerperiode). Een natuurlijke manier van onkruidverdelging.

Ga richting abdijwinkel en voor de winkel linksaf, volg het klinkerpad (gaat over in een tegelpad), u loopt nu langs de rijen fruitbomen. Einde links (vóór het stenen gebouwtje).

2. Heemtuin

U komt nu langs de heemtuin (tussen de vlindertuin en het stenen gebouwtje).

Wat is een heemtuin? Jac. P. Thijsse is de grondlegger van het begrip heemtuin. Het is een verwilderde tuin met alleen inheemse planten. Dat lijkt eenvoudig, maar het is een continu gevecht tegen de exoten (planten die hier niet oorspronkelijk voorkwamen) en het gras. Zaak is om de originele grondcondities terug te krijgen. Dit wordt bereikt door verarming: maaien en maaisel afvoeren.

Rechts in de hoek van de heemtuin achter het gebouwtje staat een grote boom. Dit is een Turkse eik of moseik.

De boom komt hier van nature niet voor, maar wordt meestal aangeplant voor de sier. De knoppen van de boom zijn donzig en er zitten borstels om de knoppen, deze vallen er niet af. Kijk eens of u ze ziet. De bladeren lijken op die van de zomereik, maar zijn toch net even anders qua vorm en de onderkant van de bladeren voelt viltig aan. De mannelijke bloemen zijn katjes die kleuren van rood naar geel en worden 5-6 cm lang. De eikels zijn eivormig en hebben geen of een zeer korte steel. De boom kan goed tegen wind van zee, houdt van kalkrijke grond en kan 20-30 meter hoog worden. Kijk of u in het poeltje van de heemtuin een wesp- of tijgerspin aantreft of wie weet ziet u een egeltje scharrelen.

Loop na de heemtuin naar de vlindertuin.

3. Vlindertuin

Zie informatiebord. Waar let een vlinder op? Een vlinder let onder meer op kleur en hoogteverschil. Het moet een spannende omgeving zijn, vlinders zijn namelijk nieuwsgierig: fladderend van het gras naar de planten maakt de vlinder gebruik van de thermiek, drinkt water van de druppels op een blad en zet haar eitjes alleen af op de voor die soort specifieke planten, bijvoorbeeld de atalanta op de brandnetel. Wist u dat... .. bij hete zomers als er weinig water en voedsel is, er vlinders zijn die zelfs een zomerslaap houden.

Kijk of u de atalanta kunt vinden. Het is een van de meest voorkomende vlinders in Nederland. Het is een trekvlinder: ieder jaar vliegen grote aantallen atalanta's uit Zuid-Europa naar Nederland en brengen hier een of meer nieuwe generaties voort. De atalanta heeft een spanwijdte van 5-6 cm en de eitjes worden een voor een afgezet op de brandnetel. Ze houden van nectar, die ze met hun lange roltong oplikken.

Misschien ziet u nog meer vlinders (bijvoorbeeld de dagpauwoog of de Kleine vos): raadpleeg dan het informatiebord bij de vlindertuin. Na het bezoek aan de vlindertuin loopt u terug langs de heemtuin en vervolgt u het klinkerpad rechtdoor.

4. Wandelpad richting abdij

Vanaf de heemtuin: volg het klinkerpad tot u niet meer verder mag (privé gedeelte abdij), hier rechtsaf. U loopt nu weer op een tegelpad.

Hier komt u de kruidentuin tegen van de abdij, zie de bordjes voor de diverse soorten kruiden. Tevens passeert u aan de linkerkant bijenkasten. De honing is te koop bij de abdijswinkel.

5. Einde pad

Aan het eind van het pad staat een bankje.

Vanaf dit punt kunt u kiezen: linksaf door het hek richting Abdijkerk, of hier tijd doorbrengen om te dwalen over het terrein. Ga bijvoorbeeld naar de begraafplaats van de monniken. U kunt het verkennen van het gebied ook uitstellen tot aan het eind van de wandeling, want u komt hier weer terug. Heeft u genoeg gezien, pak de wandeling dan weer op vanaf dit punt.

Let op: Het hek is geopend van 07.30-18.30 uur.

6. Abdijkerk

Eventueel de kerk bezoeken. De kerk is vrij toegankelijk. De kerkdeur is linksaf onmiddellijk na het hek.

U komt op deze plaats terug aan het eind van de wandeling. Wilt u verder: Hier van het terrein af en naar rechts langs het gedenkteken "de Kloostergang" (met vijf monniken). Rechtdoor lopen en rechts aanhouden.

In de kerk kunt u de geschiedenis lezen van de abdij en de graven van Egmond aan de hand van plakaten aan de muur in de kerk. Ga bijvoorbeeld ook naar de Mariakapel of ga links (donkere) gang in met de glas-in-loodramen, u komt dan achter in de kerk bij het altaar uit.

7. Voor het protestantse kerkje

U loopt nu op de Kloosterweg passeert een kerkje aan de rechterkant en loopt rechtdoor.

Op zowel katholieke als protestantse kerken komt de haan als windwijzer voor. Volgens sommige bronnen is de haan een symbool voor de prediking van de blijde boodschap, maar beschermt hij de kerk ook tegen boze machten.

8. Bij het Stet

In de bocht staat rechts in de hoek een informatiebord. U kunt hier ook lezen over het Stet, het oude haventje van Egmond-Binnen.

(Optie: hier kunt u *de Monnikenpadroute* volgen als u dat wilt, dit wordt niet meegenomen in de route, maar wijst zichzelf door de rode pijlen te volgen tot Gasterij Nieuw Westert (momenteel gesloten door brand). U komt uit bij de Adelbertusakker. Ga dan verder met punt 10. De extra afstand is ongeveer 7 km. Het pad gaat door weilanden (goed schoeisel is aan te raden). Voor het laatste stuk heeft u een duinkaart van de PWN nodig.

Deze wandelroute gaat verder door het dorp. Rechtdoor de Boonakkersteeg in. Einde weg rechts. Dit is de Herenweg. Weg vervolgen tot aan de randweg N512.

De abdij van Egmond is gebouwd op een oude strandwal. Als u van de abdij weer richting duin loopt komt u eerst door een dal en daarna gaat u door een volgende strandwal.

9. Randweg

Weg N512 oversteken **LET OP: drukke weg.**

Loop na het oversteken over de ventweg naar links. Vervolgens neemt u de eerste weg rechts, de Oude Schulpweg. In de verte ziet u de witte hekken van de Adelbertusakker al.

Als u in juni geluk heeft, kunt u de zeldzame aardkastanje (zie twee foto's) waarnemen in de berm en/of het weiland langs de Oude Schulpweg. Deze bijzondere schermbloem staat vanaf half juni volop in bloei.

De Oude Schulpweg was vroeger een pad, waarover schelpen werden vervoerd. Karren met schelpen werden vanaf het strand naar het Stet (het haventje van Egmond-Binnen) gereden. Bij het Stet werden de schelpen overgeladen op schepen en naar de kalkovens in Alkmaar vervoerd. De schelpkalk werd gebruikt als bindmiddel in mortel dat gebruikt werd om te metselen. Onder andere door concurrentie van de cementindustrie werden de kalkovens gesloten. Er zijn in Nederland nog wel kalkovens te bekijken bijvoorbeeld in het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen.

10. Adelbertusakker

Bij binnenkomst ziet u aan de rechterkant een informatiebord staan. Kijk ook of u de kabouterwoning kunt vinden.

In het voorjaar bloeien hier veel stinzenplanten. Stinzenplanten zijn verwilderde voorjaarsbloeiers, die bloeien van ongeveer half april tot eind mei. De planten kwamen hier oorspronkelijk niet voor, maar meer in warmere zuidelijke streken. Vroeger werden ze aangeplant rondom landgoederen of boerenhoeves. "Stins" komt uit het Fries en betekent: "Stenen huis". Op de Adelbertusakker kom je veel soorten stinzenplanten tegen zoals de vogelmelk, de wilde hyacint of het armbloemig look. Sneeuwklompjes zijn ook stinzenplanten, wist u dat?

*Langs het pad staan veel **taxussen**.*

De taxus of venijnboom is een langzaam groeiende plant uit de familie van de coniferen. Hij kan 12-20 meter hoog worden en zeer oud worden, in Engeland zijn exemplaren bekend van meer dan 2000 jaar oud.

De taxus is zeer giftig. De giftige bestanddelen worden al heel lang gebruikt in medicijnen tegen kanker. Het rode vruchtvlees van de bessen is niet giftig. Het smaakt zoetig. De harde pit daarentegen is wel zeer giftig.

De venijnboom werd veel aangeplant in kerktuinen en wordt, net zoals hier op de Adelbertusakker, als symbool van een lang leven, maar ook als boom van de dood beschouwd.

In natuurgodsdiensten werden naaldbomen als heilig gezien, omdat ze nooit hun naalden verliezen. Ook in oude legendes komt de taxus voor: De Germaanse god Odin hing zichzelf 9 dagen lang in een leren zak aan de wereldboom waarna hij de Runen ontving. Hij kreeg zo de macht over de Runentekens en hun afzonderlijke betekenis.

Het hout van de taxus is sterk en buigzaam. Een boog gemaakt van taxushout schiet zijn pijlen veel verder dan een boog gemaakt van ander hout.

11. Adelbertusakker-Leylijnen

De contouren van de kerk zijn nog duidelijk terug te vinden, zoals u kunt zien aan de stenen muurtjes. In het midden is een kruisvorm te ontdekken.

Wichelroedelopers hebben ontdekt dat in het hart van het kruis leylijnen (energiebanen in de aarde) bij elkaar komen. Op dit punt zou u een verhoogde mate van kosmische energie kunnen voelen. Proberen dus.

Sint Adelbert was een Ierse monnik die leefde eind 7^e tot halverwege de 8^e eeuw.

"Het is een eenvoudige en beminlijke man die veel vrienden maakt in het gebied. Als hij sterft wordt hij begraven op de plek die nu Adelbertusakker heet. Volgelingen bouwen er een houten kerkje."

Als twee eeuwen later zijn gebeente wordt opgegraven welt op die plek water op. Tegenwoordig noemt men deze heilige bron Adelbertusput. Het water zou genezende krachten hebben en trekt tot op vandaag bedevaartgangers aan. U kunt ook uw ogen een paar minuten sluiten en ervaren hoe Sint Adelbert hier bij de put ongeveer 1300 jaar geleden preekte. Het water in de put zou genezende krachten hebben en trekt tot op de dag van vandaag bedevaartgangers.

Als u weer weggaat, ga bij het verlaten van de Adelbertusakker naar rechts.

12. Weideveld

Vervolg de verharde weg en loop ongeveer 200 meter langs een weiland.

Vroeger waren deze gezamenlijke "De Mient" gronden eigendom van de kerk.

In 2009 zijn de weilanden afgegraven en is er vanuit Bergen aan Zee kalkarm zand op aangebracht. Het gebied is nu in onderhoud bij PWN.

Onder de grond in de duinen bevindt zich een grote zoetwaterbel en het zoete water stroomt zomer en winter naar lager gelegen gebied. Om de weilanden ziet u daardoor diverse duinrellen (waterstroompjes) lopen.

Om de bijenpopulatie en andere insecten te stimuleren worden stroken ingezaaid met 1-jarige akkerbloemen zoals korenbloemen en klaprozen. Er zijn stroken met riet als schuilplaats voor kleine dieren zoals bijvoorbeeld veldmuizen en zijn er stukken ingezaaid met winterrogge, dat als voedsel dient voor vogels zoals putters en groenlingen. Ook broeden hier diverse vogelsoorten, waaronder graspiepers en torenvalken. Met name de torenvalken zie je soms "bidden" in de lucht boven de weilanden.

U passeert aan de linkerkant opnieuw een heemtuin, die van Stichting de Wielenmaker.

13. Oversteekplek met abelen

LET OP: drukke weg.

Bij de oversteekplaats staan grauwe abelen, kijk er eens goed naar, ziet u een oog op een van de stammen.

De Grauwe abeel is een soort populier. De stam is wit-grijs met zwarte strepen en vertoont naar boven toe ruitvormige putjes ("wiebertjes"). Op oudere exemplaren kun je patronen zien die lijken op een oog.

Van de Adelbertusakker naar de abdij zijn het duizend stappen. In het trottoir van het dorp zijn tegels met voetjes erin, ter aanduiding van het pad naar de abdij. Deze voetafdrukken zijn afkomstig van de kinderen van groep vijf uit 2012 van basisschool De Windhoek uit Egmond-Binnen.

Loop naar rechts en steek hier voorzichtig over en loop dan rechtdoor (Sint Adelbertusweg).

14. Even pauze

Midden in het dorp vindt u Herberg Binnen (met authentieke gevelsteen aan de voorkant), een plek om even te pauzeren en wat te drinken. Of neem een ijsje bij ijssalon ci Vediamo. Of doe allebei.

Volg de "voetjes" op het trottoir richting abdij (Sint Adelbertusweg en de Abdijlaan). U komt langs een oude waterpomp.

Op het laatste stuk van de wandeling staan aan beide zijden van de Abdijlaan zomerlinden. In de zomer hangen er hoog in de bomen zakjes gevuld met larven van lieveheersbeestjes. Hiermee worden de bladluizen bestreden, die door hun plakkerige afscheiding veel overlast veroorzaken.

15. Einde route

U heeft nu een stukje door de Abdijlaan gelopen en bent bijna aan het einde van de route gekomen.

Loop rechtdoor naar de Kloosterweg en ga dan rechtsaf. U loopt weer langs het gedenkteken "de Kloostergang" (met vijf monniken).

Ga door het ijzeren hek van het abdijterrein naar binnen, waarna u langs de kaarsenmakerij bij de parkeerplaats komt.

Alle foto's, behalve de foto's van de aardkastanje, die door Luc Knijnsberg zijn gemaakt, gebruikt in deze wandeling zijn eigendom van de makers van deze wandeling. Hierop rust auteursrecht en deze foto's mogen niet worden gebruikt voor wat voor doeleinden dan ook.

IVN Noord-Kennemerland (<https://www.ivn.nl/afdeling/noord-kennemerland>) hoopt, dat u een fijne wandeling heeft gehad. Heeft u suggesties om deze route te verbeteren, mail dan naar routeapp@ivnnkl.nl.

IVN Noord-Kennemerland wil bijdragen aan een duurzame samenleving door mensen te betrekken bij natuur, milieu, landschap en leefomgeving. Door mensen te laten leren van de natuur en te laten ervaren dat natuur je leven verrijkt.